



ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์  
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขคำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โຈทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขคำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โຈทก์ นายฉัตรชัย ตีรอรณบุรณ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขคำที่ ๕๕๕๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โຈทก์ บริษัท โตโยต้า สระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิง และลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมม่าแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นายพินิจ จันทวาสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาकिन จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมเกมม่าแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๓/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมม่าแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญรุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ

รวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโต้แย้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงมีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าว ที่ไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องระบุว่า บทบัญญัติมาตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่า พระราช

กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ โดยไม่ระบุว่าบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญอันต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และคำร้องดังกล่าวไม่มีข้อความชัดเจนพอที่ทำให้เข้าใจได้ว่าบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงให้ยกคำร้อง

นายอิสสระ นิตินันท์ประกาศ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่  
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายกระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายศักดิ์ เตชะชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุวิทย์ ธีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอมร รักษาสัตย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.อิสสระ นิตินันท์ประภาส ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง การวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลยุติธรรมส่งความเห็นของกลุ่มความในคดีแพ่งซึ่งโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญรวม ๑๐ คดี ดังจะกล่าวต่อไปนี้

๑. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งความเห็นของจำเลยในคดีต่างๆ รวม ๘ คดี ซึ่งโต้แย้งว่าบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑.๑ ในคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๒ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปีดอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณต์ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๑.๓ ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปีดอล โจทก์ บริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสี่) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๑.๔ ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุญ สุธิบุญพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุธิบุญพกุล ที่ ๕ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๑.๕ ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๒) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวในข้อ ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๑.๖ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๒) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๗ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๑.๘ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติถกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติถกุล ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๒. ศาลแพ่งสงเคราะห์เห็นของจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวม แอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เกรรินทรากุล จำเลย ซึ่งได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๓. ศาลจังหวัดสมุทรสาครสงเคราะห์เห็นของจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย ซึ่งได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕

โดยที่ประเด็นซึ่งจำเลยในคดีต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเป็นประเด็นอย่างเดียวกันคือ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ดังนั้นจึงเห็นสมควรพิจารณาเรื่องตามคำร้องทั้งสิบเรื่องนั้นรวมกัน

ในเบื้องต้น จะพิจารณาว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางราชการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ประกอบมาตรา ๖ จะเห็นได้ว่าการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) เป็นกรณีที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดบังคับแก่คดีที่กำลังพิจารณาอยู่

(๒) ศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๖ คือขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น

อนึ่ง ตามนัยของหลักเกณฑ์ตาม (๑) และ (๒) ดังกล่าวข้างต้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติของกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจะต้องระบุว่า บทบัญญัติของกฎหมายใดมาตราใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดด้วย

โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ระบุว่า บทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด และไม่มีข้อความใดๆ ในคำร้องที่ทำให้เข้าใจได้ว่าผู้ร้องเห็นว่ามาตราใดของพระราชกำหนด ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ข้อโต้แย้งของผู้ร้องจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ด้วยเหตุนี้ จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์ ดร.อิสสระ นิตินันท์ประกาศ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ



## คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

## เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ในจำนวนคำร้อง ๑๐ คำร้องนี้ ปรากฏว่า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง ดังนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตีรอรณบุรณ์ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ไทโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายไทโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สติงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทรีคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย)

จำกัด ที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพิณิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาकिन จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญรุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ

ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมา โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

ข้อโต้แย้งของจำเลยแยกได้เป็น ๒ ประเด็น

ประเด็นที่หนึ่ง โต้แย้งว่าพวกเขาไม่ได้เป็นลูกหนี้ของโจทก์และไม่เคยได้รับการบอกกล่าวเรื่องการโอนหนี้ให้เจ้าหน้าที่ใหม่เป็นหนังสือ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖

ประเด็นที่สอง โต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕ เพราะไม่ได้ระบุมาตราในรัฐธรรมนูญที่จำกัดสิทธิของจำเลย จำเลยจึงขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ปรส. ขายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยทุกคำร้องไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดดังกล่าว ทั้งนี้บางคำร้องไม่ได้ระบุมาตราของรัฐธรรมนูญ บางคำร้องระบุมาตราต่างๆ ของรัฐธรรมนูญที่อ้างว่าพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งด้วย

เนื่องจากคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน ศาลรัฐธรรมนูญจึงรวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาเบื้องต้นคือว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องระบุให้ชัดเจนว่ามาตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพราะคำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” หมายถึง ข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ จะต้องระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่าง ๆ โดยไม่ระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวไม่ได้เป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่มีลักษณะเป็นการโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ เกือบทั้งฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้ร้องไม่มีอำนาจใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ยื่นคำร้องดังกล่าวมายังศาลรัฐธรรมนูญได้ เนื่องจากขั้นตอนในการโต้แย้งว่า พระราชกำหนด ฯ ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ เท่านั้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจอ๊ก นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจอ๊ก นายฉัตรชัย ตีรอรอดบุรณ์ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจอ๊ก บริษัท ไทโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายไทโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจอ๊ก บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอรีน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรารัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาทิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๓/๒๕๕๔ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญรุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้งสิบดังกล่าวมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปได้ว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อหลักทรัพย์สินเชื่อบริษัทรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยที่ถูกกระทำการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ( ฉบับที่ ๒ ) พ.ศ. ๒๕๕๑

ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโต้แย้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้งสิบ ไม่ได้ระบุข้อความหรือบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าวซึ่งผู้ร้องอ้างว่า ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบ มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

พิเคราะห์แล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอกการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” เห็นว่า คำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีอำนาจรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ นอกจากจะต้องเป็นเรื่องที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่แล้ว เงื่อนไขที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือในคำร้องจะต้องระบุให้ชัดแจ้งว่าบทบัญญัติของพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด หรือกฎหมายที่ออกโดยองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติมาตราใดที่ศาลจะนำมาใช้บังคับแก่คู่ความหรือผู้ร้องในคดีนั้น และจะต้องระบุด้วยว่า บทบัญญัติมาตรานั้น ๆ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดด้วย จึงจะเป็นคำร้องที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ แต่คำร้องสิบสำนวนดังกล่าว ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีได้ระบุบทมาตราของพระราชกำหนดที่อ้างว่าชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีได้เป็นไปตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ดังกล่าวข้างต้น จึงไม่ชอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งสิบของผู้ร้อง

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลยุติธรรม ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง จากศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ๘ คำร้อง และศาลแพ่ง ๑ คำร้อง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ๑ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๑. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑.๑ คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โททก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย โดยจำเลยโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๒ คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โททก์ นายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณต์ จำเลย โดยจำเลยโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๑.๓ คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โททก์ บริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย โดยจำเลยทั้งสี่โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๑.๔ คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โททก์ บริษัท สติงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคส์ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณต์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ



๑.๕ คดีหมายเลขดำที่ ๖๕๕/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๑.๖ คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปีตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๗ คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย โดยจำเลยได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๑.๘ คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ระหว่างบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๒. ศาลแพ่งสงฆ์คำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปีตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรกุล จำเลย โดยจำเลยได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๓. ศาลจังหวัดสมุทรสาครสงฆ์คำโต้แย้งของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ร้อง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปีตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๑ ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ข้อเท็จจริงตามคำร้องทั้งสิบคำร้อง ได้ความว่า โจทก์ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้ที่จำเลยเป็นหนี้บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซึ่งโจทก์ซื้อทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) จำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องทั้งสิบคำร้อง ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจ ปรส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่คำร้องของผู้ร้องทุกคำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าวว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้อง มีรายละเอียดและคำขอให้วินิจฉัย มีลักษณะทำนองเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทั้งสิบคำร้องนี้หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ชัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องเป็นบทบัญญัติที่ศาลจะยกขึ้นอ้างอิงในการพิจารณา วินิจฉัยชี้ขาดคดี ที่คู่ความกำลังดำเนินกระบวนการพิจารณาอยู่ หรือเป็นการชี้ขาดตามคำฟ้อง คำร้อง หรือ คำขอต่างๆ และต้องเป็นบทบัญญัติของกฎหมายด้วย นอกจากนี้บางกรณีแม้จะไม่ได้ระบุบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย แต่ได้กล่าวถึงรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย ซึ่งพอเข้าใจได้ว่าหมายถึง ความหมายของบทบัญญัติมาตราใด ก็ถือได้ว่าอยู่ในความหมายของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

นอกจากนี้ ถ้าคำร้องได้บรรยายถึงกระบวนการตรากฎหมายว่าชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ถ้ากฎหมายนั้นมีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญเพียงหนึ่ง หรือสองมาตรา หากบรรยายไว้ในคำร้องและ พิจารณาว่าหมายถึงมาตราใดของกฎหมาย ก็อาจเข้ากรณีเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมาย ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้อีกด้วยและถ้ามาตราดังกล่าวชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในสาระสำคัญ ก็อาจทำให้กฎหมายนั้นตกไปทั้งฉบับได้

คำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าว ไม่ระบุให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจได้ว่า มีความหมายหรือหมายถึง บทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่มีประเด็นที่จะหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เมื่อคำร้องไม่ต้องด้วยกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิมวณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่แก้ไข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖

ปรากฏตามคำร้องว่า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาครได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีแพ่งรวม ๑๐ คำร้องมายังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่แก้ไข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ดังนี้

๑. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่างกองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๒. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณ์ จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๓

๓. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ ที่ ๔ จำเลย โดยจำเลยทั้งสี่ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งราย คันทริคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๕. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๖๕๕/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๗. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๘. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๙. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ของศาลแพ่ง ระหว่าง กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย โดยจำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

๑๐. คำร้องในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ ของศาลจังหวัดสมุทรสาคร ระหว่าง กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ ยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

คำร้องทั้งสิบคำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ

ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การปฏิเสธและยื่นคำร้องขอให้ศาลส่งความเห็นไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินขายหนี้สินของบริษัทยุทธศาสตร์หรือบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสั่งระงับการดำเนินกิจการซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้งสิบคำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้องมีปัญหาเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุบทมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การยื่นคำร้องต่อศาลโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี” มีความหมายชัดเจนว่าต้องเป็นบทบัญญัติในมาตราใดมาตราหนึ่งหรือ

หลายมาตราของกฎหมายที่ผู้ร้องประสงค์จะหยิบยกขึ้นโต้แย้งว่า บทบัญญัติในมาตรานั้นๆ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตราใด ดังนั้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ จะต้องระบุมตราให้ชัดเจนเพื่อให้เข้าใจได้ว่าบทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้งสิบคำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ โดยไม่ได้ระบุมตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติมาตราใดแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่รับคำร้องทั้งสิบคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๕ ให้ยกคำร้อง

นายปรีชา เถลิมาณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายผัน จันทรปาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลย ซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ดังนี้

ข้อเท็จจริง

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตีรอรณบุรณ์ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้า สระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ นายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิ้ง และลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทรี่คลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปปีดอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรารัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๘/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาถิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติฎกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติฎกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสอง เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมเกมมาแคปปีดอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้ จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดง ที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปปีดอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อหลักทรัพย์สินเชื่อ ธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูป ระบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายหลักทรัพย์สินเชื่อเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน



พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมาโจทก์ ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุน หลักทรัพย์ ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโต้แย้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไม่ได้ระบุข้อความหรือบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว อันทำให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

#### ประเด็นการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ดังกล่าว ที่ไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอ การพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้ พิจารณาวินิจฉัย”

#### ข้อพิจารณาและคำวินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี” หมายถึง ข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ จะต้องระบุให้ชัดเจนซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง

๑๐ คำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตราต่างๆ โดยไม่ระบุให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ กรณีไม่ได้เป็นการโต้แย้งว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใดแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงไม่รับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ให้ยกคำร้อง

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระภู่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี ธรรมสมบัติ จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณธ์ จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ บริษัท ไทโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายไทโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมบางกอกแคปิตอล โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท กิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณธ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึง ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ์ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ์ ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพินิจ จันทาสุ จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ

๙. คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ

๑๐. คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๓/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้งสิบคำร้องมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ ระหว่างพิจารณาคดี จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ได้แย้งและขอให้ส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้งสิบคำร้องไม่ได้ระบุว่าบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้องที่ไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า ผู้ร้องโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ มีผลให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ใช้บังคับไม่ได้ และขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องอ้างเพียงว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ แต่ผู้ร้องไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กรณีจึงถือไม่ได้ว่าเป็นการโต้แย้งว่า บทบัญญัติมาตราใด ของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน

การเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑  
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงเป็นคำร้องที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง  
และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

นายมงคล สระฐาน  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ดังนี้

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตีรอรณบุรณ์ จำเลย ที่ ๓ กับพวก คดีนี้จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้า สระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิ้งและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท กิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๕๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๘/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาทิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสอง เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลย เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดง ที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน การเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อ ธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูป ระบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน



พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมา โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนดระยะเวลา ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยให้การโต้แย้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขยายประมวลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไม่ได้ระบุข้อความหรือมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าว อันทำให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยเป็นเอกเทศกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุมตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องจะระบุในคำร้องในทำนองเดียวกันว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ทั้งคำโต้แย้งของผู้ร้องที่ศาลแพ่ง กรุงเทพฯ ได้ ส่งมายังศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓, ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ๖๔๕/๒๕๕๔, ๑๔๕๒/๒๕๕๔ และ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ จะระบุอ้างว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ตามลำดับ มาด้วยก็ตาม แต่คำร้อง ไม่ได้ระบุมตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยไว้ด้วย การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น คำว่า

“บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใด” หมายถึงข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น ซึ่งในกรณีเช่นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ดังนั้น การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีใด ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง คำร้องนั้นต้องระบุให้ชัดเจนว่าบทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องไม่ได้ระบุให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจได้ว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ กรณีจึงไม่เป็นการโต้แย้งว่า ข้อความใดหรือบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ แห่งรัฐธรรมนูญได้ ส่วนข้อโต้แย้งตามคำร้องในคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ที่ว่า การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ กระทำได้หรือไม่ นั้น ก็เป็นการขอให้พิจารณาเกี่ยวกับกระบวนการตราพระราชกำหนด ซึ่งไม่มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญให้สิทธิผู้ร้องที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ ทั้งนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยสั่งไม่รับคำร้องลักษณะเช่นนี้ไว้ดำเนินการแล้ว ตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงไม่รับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ให้ยกคำร้อง

นายศักดิ์ เตชะชาญ  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีต่างๆ รวม ๑๐ คำโต้แย้งเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

## ข้อเท็จจริง

๑. กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด กับพวก ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ความผิดฐานผิดสัญญาคู่ยืม ตัวสัญญาใช้เงิน จำนอง ค้ำประกัน จำเลยให้การปฏิเสธ ฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้อำนาจองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มีอำนาจยึดทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการและนำออกขายในราคาถูกและที่บัญญัติให้การโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำโดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ หรือไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราของพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อมาตราใดของรัฐธรรมนูญ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้ส่งคำร้องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๒. กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนางกัลยาณี วรรณสมบัติ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่ เนื่องจากพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลมิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุว่า บทบัญญัติหรือมาตราใดในพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๓. กองทุนรวมเกมมาแคปปีตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายมนตรี เอกกรินทรากุล ต่อศาลแพ่งในคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้องสัญญากู้เงินวงเงินสินเชื่อ ขายลดตัวสัญญาใช้เงิน และบังคับจำนอง จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เนื่องจากได้ตราขึ้นโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราใดในพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๔. กองทุนรวมเกมมาแคปปีตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล จำเลยที่ ๑ และนายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล จำเลยที่ ๒ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๖๐/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๑๔๓/๒๕๕๔ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา กู้ ผิดสัญญาค้ำประกัน จำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่ เนื่องจากพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน มิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว โดยมีได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราใดในพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ศาลจังหวัดสมุทรสาครได้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๕. กองทุนรวมเกมมาแคปปีตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด จำเลยที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรารัตน์ จำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวเงิน และค้ำประกัน จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่ เนื่องจากพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิ

ในทรัพย์สินของบุคคล มิได้ระบุนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๖. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรติพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้องนางรัชณี ซอโสตถิกุล เป็นจำเลยที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ในความผิดฐานกั๊ยืมตัวเงิน ค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ระบุนบทบัญญัติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดดังกล่าวว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๗. กองทุนรวมไทยวิสต์เร็กซ์เจริญ โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนางเอริน รักตะกนิษฐ จำกัดที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ จำกัดที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ ในความผิดฐานกั๊ยืม ตัวสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน บังคับจำนอง และโอนสิทธิเรียกร้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ เพราะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ในด้านการประกอบการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมและไม่ได้ระบุนบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจในการตราโดยผู้ร้องไม่ได้ระบุนบทบัญญัติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดดังกล่าวว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสองให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๘. กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท โดโดยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายโดยต้า จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ จำกัดที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ จำกัดที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ จำกัดที่ ๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ในความผิดฐานกั๊ยืมและค้ำประกัน จำเลยทั้งสิ้น

ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า การใช้อำนาจขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๕. กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์อิง โจทก์ ฟ้องนายพินิจ จันทวสุ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ในความผิดฐานสัญญาขายลดตัวเงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับแก่คดี เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ โดยผู้ร้องมิได้ระบุว่าบทบัญญัติหรือมาตราใดแห่งพระราชกำหนดดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวมาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๑๐. กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม วรณ เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท ตริอรรถบุรณ อุตสาหกรรม จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายวิบูลย์ ตริอรรถบุรณ จำเลยที่ ๒ และนายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณ จำเลยที่ ๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาตัวสัญญาใช้เงิน และค้ำประกัน จำเลยที่ ๓ ให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์และยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากเป็นการที่รัฐเข้าแทรกแซงโดยไม่มีความจำเป็นต่อส่วนรวมแต่ประการใด ไม่ปล่อยให้เป็นไปตามกลไกการตลาด และกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัย แบ่งได้เป็น ๔ กลุ่มคือ

กลุ่มที่ ๑ ได้แก่คำร้องที่ ๑ ของบริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด กับพวกที่ไม่ได้ระบุว่ามาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ว่าขัดหรือแย้งกับมาตราใดแห่งรัฐธรรมนูญ

กลุ่มที่ ๒ คือคำร้องที่ ๒ ของนางกัลยาณี วรรณสมบัติ คำร้องที่ ๓ ของนายมนตรี เอกกรินทรากุล คำร้องที่ ๔ ของนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล และคำร้องที่ ๕ ของบริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด และนายบัญชา

ตั้งวาระรัตน์ ที่ไม่ได้ระบุว่ามาตราใดแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ระบุเพียงแต่ว่าขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ สำหรับคำร้องที่ ๓ ของนายมนตรี เอกรินทร์ทรากุล ซึ่งได้ระบุว่าพระราชกำหนดทั้งสองขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ นั้น สามารถอนุมานได้ว่า ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงจัดอยู่ในกลุ่มนี้

กลุ่มที่ ๓ คือคำร้องที่ ๖ ของนางรัชณี ซอโสตติกุล และนายเกริกชัย ซอโสตติกุล คำร้องที่ ๓ ของนางเอริน รักตะกนิษฐ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ คำร้องที่ ๘ ของบริษัท ไทโยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายไต่โยต้า จำกัด กับพวก คำร้องที่ ๕ ของนายพินิจ จันทวสุ ที่ไม่ได้ระบุว่ามาตราใดแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ได้ระบุว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ ได้แก่ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐

กลุ่มที่ ๔ คือคำร้องที่ ๑๐ ของนายฉัตรชัย ตีรอรอดบุรณ์ ที่ร้องว่าการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องหรือคำโต้แย้งทั้งสี่กลุ่มนี้มีลักษณะเหมือนกันคือ เป็นคำโต้แย้งเกี่ยวกับประเด็นที่ว่า พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยไม่ได้ระบุว่ามาตราใดบ้างแห่งพระราชกำหนดทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงเห็นสมควรรวมเอาทั้ง ๑๐ คำร้องหรือคำโต้แย้งนี้ไว้วินิจฉัยเป็นเรื่องเดียวกัน

### ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

แต่เนื่องจากคำร้องหรือคำโต้แย้งทั้ง ๑๐ คำร้อง ซึ่งยื่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ไม่ได้ระบุมาตราแห่งพระราชกำหนดทั้งสองที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคแรก บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ

มาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้รอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” เห็นได้ว่า คำโต้แย้งนั้นต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีคือต้องระบุมตราหรือข้อความที่ชัดเจนพอจะอนุมานได้ว่าเข้ากับมาตราใดแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เหตุที่จำต้องระบุมตราหรือข้อความนั้นเป็นเพราะในการที่ศาลจะใช้กฎหมายใดบังคับแก่คดี ศาลไม่ได้ใช้กฎหมายทั้งฉบับแต่จะใช้มาตราหนึ่งมาตราใดหรือหลายมาตราแห่งกฎหมายนั้นๆ อย่างไรก็ตามอาจมีข้อต่อสู้ว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่คำโต้แย้งที่ไม่ได้ระบุมตราหรือข้อความดังกล่าวนั้นต้องการชี้ให้เห็นว่ากฎหมายนั้นๆ ทั้งฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ในกรณีนี้อาจเป็นไปได้เมื่อการตรากฎหมายดังกล่าวไม่เป็นไปตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ หรือ กฎหมายนั้นๆ มีเนื้อหาสาระหรือประเด็นที่เฉพาะเจาะจงเพียงไม่กี่ประเด็นซึ่งกฎหมายนั้นจะมีจำนวนมาตราเพียงไม่กี่มาตรา

ในกรณีของการตรากฎหมายนั้น ในคำร้อง ๑๐ คำร้องข้างต้น มีคำร้องที่โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เนื่องจากตราขึ้นโดยไม่ได้รับบทบัญญัติหรือมาตราใดที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าวตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงทำให้พระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไปด้วย คำร้องดังกล่าวได้แก่คำร้องที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ และคำร้องที่ ๑๐ ได้โต้แย้งว่าการตราพระราชกำหนดทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเนื่องจากการที่รัฐเข้าแทรกแซงในทางเศรษฐกิจโดยไม่มี ความจำเป็นต่อส่วนรวมแต่อย่างใด

การโต้แย้งว่า การตรากฎหมายใดไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้น จะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ คือเป็นกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกทั้งสองสภารวมกัน หรือนายกรัฐมนตรี ที่ส่งคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยถ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และจะต้องโต้แย้งหรือยื่นคำร้องก่อนที่จะได้นำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ส่วนคำร้องที่อยู่ในการพิจารณาวินิจฉัยครั้งนี้นั้น เป็นคำร้องที่ยื่นมาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งไม่ใช่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการโต้แย้งการตรากฎหมายว่าขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น เนื่องจากคำร้องหรือคำโต้แย้งทั้ง ๑๐ คำร้อง ได้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงเป็นเรื่องที่คู่ความหรือศาลให้วินิจฉัยว่าบทบัญญัติใดหรือมาตราใดในกฎหมาย



ที่ใช้นับกับแก้คดี มีข้อความใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดในพระราชกำหนดทั้งสองดังกล่าวที่อ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และไม่ได้ระบุข้อความที่ชัดเจนพอจะอนุมานได้ว่าเป็นบทบัญญัติในมาตราใดในพระราชกำหนดทั้งสองที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กรณีนี้จึงไม่เป็นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ส่วนกรณีที่มีการตราพระราชกำหนดทั้งสองนี้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้นไม่ใช่เป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจวินิจฉัย

ด้วยเหตุผลดังได้กล่าวมาแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๔

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

## ความเป็นมาและข้อเท็จจริง

ในคดีแพ่งจำนวน ๑๐ คดี ดังต่อไปนี้ ผู้ร้อง ซึ่งได้แก่จำเลยในคดีได้โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยต่างก็อ้างเหตุผลบางประการที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน เพื่อขอให้ศาลที่กำลังพิจารณาคดีต่าง ๆ เหล่านี้ส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ข. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ผู้ร้อง (จำเลย) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ โดยกล่าวอ้างในคำร้องบางตอนต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังกล่าว เป็นการจำกัดและกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการประกอบกิจการหรืออาชีพ เพราะได้ตราออกมาโดยมุ่งหมายใช้บังคับแก่กรณีเจาะจงเฉพาะแก่ผู้ประกอบการบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์โดยมิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดดังกล่าว จึงขัดกับมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ อันเป็นผลให้พระราชกำหนดใช้บังคับมิได้นับตั้งแต่วันที่ตราเป็นพระราชกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ ดังนั้น เมื่อต่อมาจะได้มีการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) เพื่อแก้ไขก็ตามก็หาเป็นเหตุให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งไม่มีผลบังคับใช้มาแต่ต้นให้กลับสมบูรณ์ มีผลบังคับใช้ได้ไม่...”

๒. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑ และที่ ๓) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ โดยกล่าวอ้างในคำให้การบางตอนต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ดังนี้

“...ตามมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญ ...รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ค้ำครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาด ตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือจัดให้มีการสาธารณสุขโลก

“การที่รัฐออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) ออกมาบังคับใช้จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยรัฐเข้ามาแทรกแซงโดยไม่มีความจำเป็นต่อส่วนรวมแต่ประการใด ไม่ปล่อยให้ไปตามกลไกของตลาด และกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

“และในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กล่าวถึงการโอนหนี้ (การโอนสิทธิเรียกร้อง) ไว้ชัดเจนแล้วในบรรพ ๒ หมวด ๔ จึงไม่ควรออกพระราชกำหนดดังกล่าว ดังนั้น การที่รัฐตราพระราชกำหนดออกมาบังคับภายหลัง ไม่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย เพราะเป็นการขัดกันกับพระราชบัญญัติที่บัญญัติไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว...”

๓. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) โต้แย้งว่า การจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ โดยกล่าวอ้างในคำให้การบางตอนต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ดังนี้

“...องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นพระราชกำหนดที่ตราขึ้นมาขัดต่อกฎหมายอันเป็นพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อพระราชกำหนดเป็นกฎหมายที่มีศักดิ์รองกว่าพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดดังกล่าวจึงใช้บังคับเหนือกฎหมายที่เป็นพระราชบัญญัติไม่ได้

“...ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ บัญญัติไว้ว่าการใช้อำนาจของทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ทั้งมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังกล่าวว่าคุณคคลย่อมใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นไม่เป็น

ปรปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน การที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เอาทรัพย์สินหรือสินเชื่อบริษัทของบุคคลอื่นออกประมูลขายให้แก่บุคคลอื่น รวมทั้งโจทก์ในคดีนี้ จึงเป็นการขัดต่อกฎหมาย และขัดต่อรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ดังนั้น องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน จึงไม่มีอำนาจเอาสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และบริษัทเงินทุนต่างๆ ออกขายทอดตลาดได้...”

๕. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้อำนาจองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมีอำนาจยึดทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการและนำออกขายในราคาถูก และการที่พระราชกำหนดดังกล่าวที่บัญญัติให้การโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นให้กระทำโดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ หรือไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้อันเป็นการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ นั้น ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยกล่าวอ้างในคำให้การลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ...ออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ และขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งเป็นการออกพระราชกำหนดบังคับเกี่ยวกับสถาบันการเงินโดยเข้าไปจัดการยึดครอง บังคับให้จำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สิน และกระทำด้วยวิธีต่างๆ ของสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย แล้วนำไปขายต่อให้บริษัทต่างชาติในราคาถูกเพื่อล้มล้างสถาบันการเงิน หาได้ทำการฟื้นฟูสถาบันกิจการ สถาบันการเงิน ตามเจตนารมณ์ของพระราชกำหนดไม่...”

“...การออกพระราชกำหนดดังกล่าวขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งเป็นกฎหมายแม่ทั้งเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญที่ออกพระราชกำหนดให้มีผลยกเลิก หรือยกเว้นไม่ใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติ

นอกจากนี้ผู้ร้องยังได้กล่าวอ้างในคำร้องลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ อีกด้วยว่า

“...พระราชกำหนดดังกล่าวให้อำนาจในการสั่งยึดทรัพย์สินได้โดยเผด็จการแล้วนำไปขายให้กับต่างชาติ อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้ต่างชาติโดยตรง จนทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะมีหนี้สินล้นพ้นตัว ประชาชนอยู่ในฐานะย่ำแย่ ลำบากยากจน ซึ่งทางสื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ และพรรคการเมืองฝ่ายค้านต่างกล่าวหาว่าเป็นการขายชาติไปแล้วเป็นประจำ จึงเห็นว่าพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นการออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน รวมทั้งสิทธิ

ในทรัพย์สินด้วย การที่ให้ ปรส. ยึดทรัพย์สินและนำออกขายได้ดังกล่าว จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้พระราชกำหนดดังกล่าวยังให้อำนาจ ปรส. ทำการยึดทรัพย์สินของสถาบันการเงินแล้ว โอนขายให้โจทก์ โดยพระราชกำหนดให้ยกเว้นไม่ต้องแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ และไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ก่อน อันเป็นการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ คดีจึงมีประเด็นว่า การออกพระราชกำหนดโดยข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้งและต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ นั้นเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะหากไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ต่อไปภายหน้าหากรัฐบาลประสงค์จะออกพระราชกำหนดยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายใดก็ได้ เช่น ออกพระราชกำหนดยกเว้นให้นาย ก. จะมานาย ข. ไม่ต้องมีความผิดทางอาญา นาย ก. ก็ไปมานาย ข. ได้โดยไม่มีผิดได้ เป็นต้น หรือจะออกมาเพื่อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญข้อหนึ่งข้อใดก็ได้ เช่นนี้จึงหาถูกต้องไม่...”

๕. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๖๕๕/๒๕๕๔ ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง)โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ โดยกล่าวอ้างในคำให้การต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ดังนี้

“...การออกพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ กล่าวคือ...รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ หากมีกฎหมาย พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา หรือกฎหมายใดๆ ที่ตราออกมาขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ ย่อมเป็นโมฆะ และใช้บังคับไม่ได้ การที่รัฐบาล หรือกระทรวงการคลังออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าว เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในด้านการประกอบการ หรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ดังนั้น การที่รัฐจะออกกฎหมายมาเพื่อจำกัดสิทธิดังกล่าวนี้ จะต้องอาศัยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ทั้งกฎหมายที่ออกดังกล่าวจะต้องมีผลใช้บังคับทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ซึ่งจะต้องระบุบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย แต่พระราชกำหนดดังกล่าวมิได้ระบุหรือกล่าวอ้างไว้ในพระราชกำหนดเลยว่าข้อบังคับที่ออกมานั้นอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจในการตราไว้แต่อย่างใด และยังเป็นการตรากฎหมายที่ใช้บังคับเจาะจงเฉพาะกลุ่ม คือเฉพาะบริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เท่านั้น ทำให้พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้ง จึงตกเป็นโมฆะ ไม่มีผลบังคับ...”

๖. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งให้อำนาจองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน กระทำการขายสินทรัพย์แทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซึ่งถูกระงับการดำเนินกิจการเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ โดยกล่าวอ้างในคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ได้ระบุบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพไว้แต่อย่างใด พระราชกำหนดดังกล่าวจึงขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ อันเป็นผลให้มีได้มีการจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน “ปรส.” ขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ปรากฏในฟ้องโจทก์ที่จะอ้างถึงพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฉบับอื่นๆ ที่จะให้การจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ถือเป็นหนึ่งโจทก์โอนสิทธิมาจากองค์การที่ไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงเท่ากับยังไม่มีการโอนสิทธิเรียกร้องมายังโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ...แม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจะระบุให้พระราชกำหนดนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ กลับมีผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับไม่ได้ตั้งแต่วันที่ประสงฆ์ให้ใช้บังคับคือวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้ว กรณีจึงไม่มีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก้ไขเพิ่มเติมแต่อย่างใด...

นอกจากนี้ ผู้ร้องยังได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งปรากฏข้อความบางตอนดังนี้

“...องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดที่ขัดต่อมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ ทำให้การขายมูลหนี้ดังกล่าวแทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ลีลาชนกิจ จำกัด ซึ่งกระทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดสองฉบับดังกล่าวเป็นอันใช้บังคับมิได้...”

๗. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ผู้ร้อง (จำเลย) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ โดยกล่าวอ้างในคำร้องลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ เนื่องจากให้อำนาจเฉพาะองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่มีสิทธินำสินทรัพย์หรือสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงิน ที่ถูกกระทรวงการคลังสั่งปิดกิจการออกจำหน่ายให้เฉพาะกลุ่มเข้าประมูลซื้อ อันมีความมุ่งหมายให้ใช้บังคับกรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อีกทั้งการออกพระราชกำหนดดังกล่าวโดยฝ่ายบริหาร ก็มีได้มีความจำเป็นและเป็นกรณีเร่งด่วนแต่อย่างใด ดังนั้น ก็มีได้เป็นไปตามเฉพาะการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น พระราชกำหนดดังกล่าวจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖...”

๘. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ โดยกล่าวอ้างในคำให้การลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่โจทก์อ้างนั้น เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘

“...พระราชกำหนดดังกล่าวให้อำนาจเฉพาะองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่มีสิทธินำสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินที่ถูกกระทรวงการคลังสั่งปิดกิจการออกจำหน่ายให้เฉพาะกลุ่มเข้าประมูลซื้อ อันมีความมุ่งหมายให้ใช้บังคับกรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อีกทั้งการออกพระราชกำหนดโดยฝ่ายบริหาร ก็มีได้มีความจำเป็นและเป็นกรณีเร่งด่วนแต่อย่างใด ประกอบกับการออกกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมิได้เป็นไปตามเฉพาะการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ ใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าว...”

๙. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ผู้ร้อง (จำเลย) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ โดยกล่าวอ้างในคำให้การต่อศาลแพ่ง ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ดังนี้

“...พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายจำกัดสิทธิของบุคคลในทางทรัพย์สินเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ พระราชกำหนดดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป หากแต่มุ่งหมายให้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งโดยเฉพาะ โดยผู้ที่ถูกกฎหมายฉบับดังกล่าวข้างต้นบังคับ ก็เฉพาะสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการ และลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการเท่านั้น ส่วนสถาบันการเงินที่ไม่ถูกสั่งปิดกิจการและลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ไม่ถูกสั่งปิดกิจการ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว จึงเป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรค ๒ ที่ห้ามออกกฎหมายลักษณะนี้ การที่พระราชกำหนดดังกล่าวขัดกับรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ พระราชกำหนดดังกล่าวจึงใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖...”

๑๐. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๖๐/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยกล่าวอ้างในคำร้องแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ดังนี้

“...พระราชกำหนดเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพไว้แต่อย่างใด ดังนั้น พระราชกำหนดดังกล่าว จึงขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ อันเป็นผลให้มีคำสั่งองค์กรเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน “ปรส.” ขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ถือเสมือนหนึ่งโจทก์โอนสิทธิมาจากองค์กรที่ไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายจึงเท่ากับยังไม่มีการโอนสิทธิเรียกร้องมายังโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง อย่างไรก็ตาม แม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจะระบุไว้ในมาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒ ทวิ แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ กล่าวคือ “มาตรา ๒ ทวิ พระราชกำหนดนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ก็มีได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ กลับมีผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญดังกล่าว



ข้างต้น มีผลเป็นอันใช้บังคับมิได้ ตั้งแต่วันที่ประสงคิให้ใช้บังคับคือ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้ว กรณีจึงไม่มีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างใด

“นอกจากนั้นโดยที่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง แต่คำว่า “พระราชกำหนดนี้” ตามมาตรา ๒ ทวิ (ที่ขีดเส้นใต้) ที่กล่าวข้างต้น หมายถึง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ได้หมายถึงพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ เพราะไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลและเสรีภาพในการประกอบกิจการและประกอบอาชีพไว้เช่นกัน จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญด้วย

“ดังนี้ บรรดาการกระทำทั้งหลายขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน “ปรส.” ซึ่งรวมทั้งการกระทำการขายสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจแทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คาเซย์ไฟแนนซ์ จำกัด ในมูลหนี้ที่ฟ้อง โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ด้วย...”

### คำวินิจฉัย

พิจารณาคำร้องทั้งสองคำร้องที่กล่าวแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงแห่งคดีมีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้ร้องในคดีทั้งสองคดี ต่างก็เป็นลูกหนี้ของบริษัทหรือสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการและโจทก์ได้รับโอนกิจการรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทและสถาบันการเงินดังกล่าว อีกทั้งประเด็นข้อกฎหมายที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยก็เป็นเช่นเดียวกัน กล่าวคือ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าว จึงเห็นสมควรรวมคำร้องทั้งสองคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยในคราวเดียวกัน และเนื่องจากเหตุผลและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ผู้ร้องยกขึ้นอ้างอิงนั้น บางกรณีก็เป็นเช่นเดียวกันแต่ในบางกรณีก็แตกต่างกัน จึงเห็นสมควรกำหนดประเด็นหลักๆ และพิจารณาวินิจฉัยไปพร้อมกัน ดังต่อไปนี้

๑. ตามคำสั่งที่ ๘๖/๒๕๕๓ ศาลรัฐธรรมนูญได้วางบรรทัดฐานไว้แล้วว่า ในการยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” หมายถึง ข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น ดังนั้น คำร้องจึงต้องระบุให้ชัดเจนว่า

บทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด อย่างไรก็ดี ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยยอมรับคำร้องที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวอย่างเคร่งครัดไว้พิจารณาวินิจฉัยด้วยแล้ว แต่ในกรณีเช่นว่านี้ คำร้องดังกล่าวได้บรรยายข้อโต้แย้งไว้อย่างละเอียดและโดยเฉพาะเจาะจงเพียงพอที่ศาลรัฐธรรมนูญจะทราบได้ว่าผู้ร้องหมายถึงมาตราใดแห่งกฎหมายที่ตนอ้างว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด อย่างไรก็ดี การที่ผู้ร้องทั้งสิบรายไม่ได้อ้างว่าบทบัญญัติมาตราใดแห่งพระราชกำหนด ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น คงเป็นเพราะผู้ร้องได้โต้แย้งว่าพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งฉบับ ไม่ใช่เฉพาะบางมาตราเท่านั้น เป็นกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำโต้แย้งดังกล่าวเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ทั้งนี้ เพราะเหตุว่า ประการแรก การตราพระราชกำหนดเป็นเรื่องที่อยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๑๙ ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยในเรื่องนี้มีเพียงประเด็นเดียว คือ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของวัตถุประสงค์แห่งการตราพระราชกำหนดตามมาตรา ๒๑๘ กล่าวคือ ประเด็นที่ว่า พระราชกำหนดใดได้ตราขึ้นเพื่อ “ประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ” หรือไม่ เท่านั้น ประการที่สอง ศาลรัฐธรรมนูญจะมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องเช่นว่านี้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกเข้าชื่อกันตามมาตรา ๒๑๙ เพื่อเสนอความเห็นต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่า พระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง เท่านั้น โดยรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติให้บุคคลหรือองค์กรอื่นใดอีกมีสิทธิยื่นคำร้องเช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ และประการที่สาม ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะวินิจฉัยปัญหาความถูกต้องของนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารโดยตรงและโดยเฉพาะ และการตรากฎหมายขึ้นก็เป็นการดำเนินการส่วนหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของฝ่ายบริหารนั่นเอง การจะเป็นประการใดก็ตาม ปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดทั้งฉบับ (ในด้านข้อความ) นั้น เป็นเรื่องที่คุณภาพไม่อาจขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญในทำนองเดียวกัน ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่มีอำนาจตามมาตรา ๒๖๔ นี้ ที่จะพิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการจัดตั้งองค์กร ปรส. หรือว่าการตราพระราชกำหนดที่เป็นปัญหานี้เป็นการขัดต่อแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๒. ในบางคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง เนื่องจากไม่มีการระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ เรื่องนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ร้องไม่สามารถอ้างบทบัญญัติใดๆ แห่งพระราชกำหนดได้นั้น เป็นเพราะสิ่งที่อ้างว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง นั้น มิใช่เป็นข้อความใดๆ ในพระราชกำหนดดังกล่าว แต่เป็นการที่พระราชกำหนดดังกล่าวขาดหรือละเว้นข้อความที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง บัญญัติให้มีไว้ คือ การอ้างบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรา กฎหมายที่เป็นปัญหา อย่างไรก็ดี จะเห็นได้ว่า คำโต้แย้งของผู้ร้องที่ว่าพระราชกำหนดฯ มิได้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง นั้น ในเนื้อหาและแก่นสารแล้วก็คือการโต้แย้งว่า พระราชกำหนดฯ ได้ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ นั่นเอง ซึ่งในประเด็นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๕๓ ไว้แล้วว่า กระบวนการตราพระราชกำหนดเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ เพราะในเรื่องดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจเฉพาะตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ เท่านั้น คือ “ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาจะได้อนุมัติพระราชกำหนด...” นั้น ซึ่งหมายความว่า อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการควบคุมความถูกต้องของการตราพระราชกำหนดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อรัฐสภาได้อนุมัติพระราชกำหนดนั้นแล้ว แต่ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ประเด็นที่จะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ก็คือ ข้อความในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มิใช่กระบวนการตรากฎหมายนั้น

๓. ในบางคำร้อง ผู้ร้องอ้างว่า การตราพระราชกำหนดที่เป็นปัญหานี้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง พิจารณาแล้วเห็นว่า สิทธิและเสรีภาพที่จะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องเป็น “สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้” เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ สิทธิและเสรีภาพที่มีระบุไว้ในหมวด ๓ ของรัฐธรรมนูญ นั่นเอง ส่วนสิทธิซึ่งมีแหล่งที่มาจากความตกลง สัญญา หรือนิติกรรมอื่นใดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น แต่มิได้เป็นสิทธิที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ นั้น ย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ในคำร้องต่างๆ ที่ได้พิจารณาแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีผู้ร้องรายใดกล่าวอ้างถึงสิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ นอกเสียจาก “สิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ซึ่งในขณะเดียวกันมาตรานี้ก็บัญญัติไว้ด้วยว่า “...ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ดังนั้น หากจะถือว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ที่ให้อำนาจองค์การ ปรส. ในการยึดและขายทอดตลาด ซึ่งทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการนั้น มีผลเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคล ในทรัพย์สินแล้ว การจำกัดสิทธิดังกล่าวก็เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแล้วว่า ให้กระทำได้ จึงหาได้เป็นการขัดหรือแย้งต่อมาตราดังกล่าวของรัฐธรรมนูญไม่

๔. ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชกำหนด ฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง (เงื่อนไขแรก) เพราะไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป แต่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเจาะจง พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชกำหนด ฯ ทั้งสองฉบับมิได้ตราขึ้นเพื่อให้ใช้บังคับแก่ กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่สถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง แต่ได้ตราขึ้นเพื่อให้มีผล ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับสถาบันการเงินทั้งหลายที่กำลังประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องจนเป็นที่คาดการณ์ ได้ว่าจะต้องเลิกกิจการไปในที่สุด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินเหล่านั้น และเพื่อรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศเป็นส่วนรวม กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ พระราชกำหนด ฯ ทั้งสองฉบับมีผลใช้บังคับกับสถาบันการเงินทุกแห่งที่เข้าข่ายตามที่กฎหมาย กำหนด มิใช่แต่เพียงบางแห่งหรือแห่งใดแห่งหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น จึงมีอาจถือได้ว่าพระราชกำหนด ดังกล่าวละเมิดเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง (ตอนต้น) ดังเช่นที่ มีอาจถือได้ว่า กฎหมายที่ลงโทษบุคคลซึ่งกระทำความผิดเป็นกฎหมายที่ละเมิดเงื่อนไขดังกล่าวด้วยเหตุ เพราะมุ่งหมายเฉพาะบุคคลผู้กระทำความผิดเป็นการเจาะจง ดังนั้น ข้อโต้แย้งของผู้ร้องในประเด็นนี้ จึงฟังไม่ขึ้น

๕. ผู้ร้องบางรายโต้แย้งว่า พระราชกำหนดไม่อาจมีผลเป็นการยกเว้นบทบัญญัติใดๆ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ หรือพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ โดยกล่าวอ้างว่าพระราชกำหนดมีศักดิ์ต่ำกว่าพระราช บัญญัติ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อโต้แย้งดังกล่าวตั้งอยู่บนฐานแห่งความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับ ลำดับชั้นหรือศักดิ์ของกฎหมายประเภทต่างๆ ตามที่รัฐธรรมนูญได้จำแนกแยกแยะไว้ ในเรื่องพระราช กำหนด นั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีเพื่อประโยชน์ตามที่ระบุไว้ “พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ และในวรรคสี่ก็กล่าวถึง “พระราชกำหนดตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด...” ส่วนในวรรคห้าก็บัญญัติว่า เมื่อรัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนดใดแล้ว “...ให้พระราชกำหนดนั้นมีผล ใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติต่อไป” จากที่ปรากฏในบทบัญญัติต่างๆ ที่อ้างถึงข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า

รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศได้บัญญัติให้พระราชกำหนดมีฐานะหรือศักดิ์เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับที่เป็นปัญหา จึงย่อมสามารถแก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก หรือกำหนดข้อยกเว้นสำหรับมาตรา ๓๐๖ (หรือมาตราอื่นใด) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้โดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้ ข้อโต้แย้งของผู้ร้องจึงมีอาจรับฟังได้

๖. ผู้ร้องบางรายยังได้โต้แย้งอีกด้วยว่า พระราชกำหนด ฯ หรือการจัดตั้ง ปรส. นี้มีผลขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พิจารณาดูแล้วเห็นว่า ข้ออ้างดังกล่าวมีอาจรับฟังได้ เพราะขัดกับข้อเท็จจริงแห่งสถานการณ์ จริงอยู่ ลูกหนี้บางรายอาจไม่พอใจในกฎหมายที่ได้บัญญัติขึ้น ทั้งๆ ที่ลูกหนี้เหล่านี้ก็ไม่ได้เสียประโยชน์ใดๆ เลย แต่ในทางกลับกัน หากไม่มีการกำหนดมาตรการขึ้นมาเยียวยาปัญหาทางเศรษฐกิจการเงินที่เกิดขึ้น ความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมืองย่อมจะเป็นผลที่ตามมา อีกทั้งคำว่า “ศีลธรรมอันดีของประชาชน” ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างสำหรับกรณีนี้ควรจะหมายความว่า ผู้กู้ยืมเงินย่อมมีหน้าที่ต้องชดใช้หนี้ของตนตามสัญญาและกฎหมาย และ “ศีลธรรมอันดีของประชาชน” ย่อมไม่เป็นหลักการที่ห้ามมิให้รัฐดำเนินมาตรการที่จำเป็นหรือที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่าคำร้องดังกล่าวข้างต้นบางคำร้องก็ไม่ใช่ไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ และบางคำร้องเหตุผลที่ผู้ร้องยกขึ้นอ้างอิงเพื่อแสดงว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญบางมาตราที่ระบุนั้น ต่างก็เป็นเหตุผลที่ไม่อาจรับฟังได้ด้วยเหตุผลที่กล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐ - ๔๕/๒๕๕๔

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ  
มาตรา ๒๕ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำร้องรวม ๑๐ คำร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ด้วยเหตุผลดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของบริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด กับพวก ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ความผิดฐานผิดสัญญา คู่สัญญา, ตั๋วสัญญาใช้เงิน, จำนอง, ค้ำประกันและเรียกค่าเสียหาย

ผู้ร้องให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์และยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการที่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้การโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินงานไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้หรือไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้เป็นการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

คำร้องที่สอง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนางกัลยาณี วรรณสมบัติ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวม โกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้เป็นคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ว่า โจทก์ได้ซื้อทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องอื่นๆ มาจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้ร้องให้การว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ จำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลและจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ อันเป็นผลให้ใช้บังคับมิได้นับแต่วันที่ตราเป็นพระราชกำหนด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่

คำร้องที่สาม ศาลแพ่งส่งคำร้องของนายมนตรี เอกรินทรากุล ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมเกมมาแคปปีดอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้องสัญญากู้เงินวงเงินสินเชื่อ ขยายคตัวสัญญาใช้เงิน และ บังคับจำนอง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลแพ่งส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่

คำร้องที่สี่ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนางรัชณี ซอไสตติกุล และนายเกริกชัย ซอไสตติกุล ผู้ร้อง ซึ่งบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานกู้ยืม ตัวเงิน ค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ จึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔

คำร้องที่ห้า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมเกมมาแคปปีดอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท ตริอรรถบุรณ อุตสาหกรรม จำกัด ที่ ๑ นายวิบูลย์ ตริอรรถบุรณ ที่ ๒ และผู้ร้อง ที่ ๓ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาตัวสัญญาใช้เงิน และค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓

ผู้ร้องยื่นคำให้การว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการออกโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญซึ่งเท่ากับเป็นการที่คู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้จึงส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

คำร้องที่หก ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนางเอริน รักตะกนิษฐ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานกู้ยืม ตัวสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน บังคับจำนอง และโอนสิทธิเรียกร้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

คำร้องที่เจ็ด ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของบริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่าย โตโยต้า จำกัด, นายบุญสม บุญวิสุทธิ, นายพรชัย บุญวิสุทธิ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ ผู้ร้องทั้งสี่ ซึ่งกองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสี่เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานกั๊ยืมและค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำ ที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ร้องทั้งสี่ให้การในทำนองเดียวกันว่าองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ จึงส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การตั้ง ปรส. ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ หรือไม่

คำร้องที่แปด ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำร้องของนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวม เกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องเป็น จำเลยที่ ๑ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา กั๊ย ผิดสัญญาค้ำประกัน เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๖๐/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

คำร้องที่เก้า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของบริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด และนายบัญชา ตั้งวรารัตน์ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวเงิน และค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔



คำร้องที่สิบ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนายพินิจ จันทวสุ ผู้ร้อง ซึ่งกองทุนรวมไทย รีสตรัคเจอร์ริง เป็นโจทก์ ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในความผิดฐานสัญญาขายลดตัวเงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมาย ที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และ มาตรา ๔๔ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

พิเคราะห์แล้ว ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในประเด็น เดียวกัน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วจึงให้รวมคำร้องทั้งสิบคำร้องเข้าด้วยกัน และพิจารณาวินิจฉัย ไปพร้อมกัน

ประเด็นที่ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีบทบัญญัติทั้งสิ้นรวม ๔๔ มาตรา ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ร้องทั้งสิบไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนด ๗ ว่ามาตราใดขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ จึงมีปัญหาค่าที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่าคำร้องทั้งสิบคำร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ตามที่ผู้ร้องทั้งสิบคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอ การพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้ พิจารณาวินิจฉัย”

คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง หมายถึงข้อความ ที่บัญญัติในกฎหมายนั้น ดังนั้น คำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ นี้ ศาลหรือคู่ความที่โต้แย้งว่าบทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติ มาตราใดของกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด เมื่อคำร้องทั้งสิบคำร้องนี้ไม่ได้ระบุ มาตราของพระราชกำหนด ๗ และข้อความในคำร้องไม่ชัดเจนพอที่จะเข้าใจได้ว่าหมายความว่าความถึงบทบัญญัติ

ในมาตราใดในพระราชกำหนด ฯ ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ  
จึงเป็นคำร้องที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญไม่มี  
อำนาจที่จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมา จึงให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

## เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (ผู้ร้อง) รวม ๑๐ คำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุญ สิริบุญกุล ที่ ๔ นายบัณฑิต สิริบุญกุล ที่ ๕ จำเลย ขอให้หรือฐานความผิด สัญญากู้ยืม ตัวสัญญาใช้เงิน จำนอง ค้ำประกัน เรียกค่าเสียหาย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพราะให้อำนาจองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมีอำนาจยึดทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการ และนำออกจำหน่ายในราคาถูก อีกทั้งบัญญัติให้การโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการไปยังสถาบันการเงินอื่น กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้หรือไม่ต้องได้รับความยินยอม

๒. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ข. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย (ผู้ร้อง) จำเลย คดีนี้ผู้ร้องเห็นว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) เพื่อให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้กระทำได้หรือไม่ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๓. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โดย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ นายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย ข้องหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวเงิน ค่าประกัน คดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖

๔. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาทิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ นายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย ข้องหาหรือฐานความผิด กู้ยืม ตัวเงิน ค่าประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง คดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ซึ่งบทบัญญัติอันใช้บังคับแก่คดีนี้ต้องด้วยมาตรา ๖ และเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล

๕. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๖๕๕/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ นายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย ข้องหาหรือฐานความผิด กู้ยืม ตัวสัญญาใช้เงิน ค่าประกัน บังคับจำนอง โอนสิทธิเรียกร้อง คดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โดย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ บริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่าย โตโยต้า จำกัด ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน จำเลย ข้องหาหรือฐานความผิด กู้ยืม ค่าประกัน คดีนี้ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า การจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๗. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมไทย ริสตรัคเจอร์ โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ (ผู้ร้อง) จำเลย ข้องหาหรือฐานความผิด สัญญาขายตัวลดเช็ค โอนสิทธิเรียกร้อง คดีนี้ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ซึ่งบทบัญญัติอันใช้บังคับแก่คดีนี้ต้องด้วย มาตรา ๖ และเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล

๘. คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โดย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ บริษัท ตีรอรธนบุรณ์ อุตสาหกรรม จำกัด ที่ ๑ นายวิบูลย์ ตีรอรธนบุรณ์ ที่ ๒ นายฉัตรชัย ตีรอรธนบุรณ์ ที่ ๓ (ผู้ร้อง) จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวสัญญาใช้เงิน ค่าประกัน คดีนี้จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โดย บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล (ผู้ร้อง) จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง สัญญากู้เงินวงเงินสินเชื่อ ขายลดตัวสัญญาใช้เงิน บังคับจำนอง คดีนี้ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๑๕๗/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โดย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย ข้อหาหรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ผิดสัญญาค่าประกัน คดีนี้จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งความเห็นมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย จำเลย (ผู้ร้อง) โต้แย้งพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสองฉบับเนื่องจากเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของผู้ร้อง โดยมีโจทก์ในคดีดังกล่าวเป็นผู้ซื้อทรัพย์สินมา ทั้งนี้ผู้ร้องมีความเห็นว่า พระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ พิจารณาจากคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ซึ่งส่งมาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยนั้น ผู้ร้องมิได้ระบุนบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าวว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย คือ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ได้ระบุนิติบัญญัติใดทั้ง ๑๐ คำร้อง ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

ดังนั้น การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น ผู้ร้องจะต้องระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในประเด็นมาตราใดโดยละเอียด พิจารณาจากคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ส่งมายังศาลรัฐธรรมนูญ เป็นเพียงการที่ผู้ร้องอ้างว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในมาตราต่างๆ เท่านั้น โดยผู้ร้องไม่ได้ระบุนิติบัญญัติใดๆ ของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย กรณีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ แต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.อมร รักษาสัตย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามรายการดังต่อไปนี้

๑. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง ดังนี้

๑.๑ คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ กับนางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย โดยในคดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลยสรุปความได้ดังนี้

นางกัลยาณี วรรณสมบัติ ในฐานะจำเลยให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ และยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ โดยขอให้ส่งข้อโต้แย้งต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยโดยมีเหตุผลประกอบว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งฉบับตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลและจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพ โดยมุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีเฉพาะเจาะจงแก่ผู้ประกอบการบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ โดยมีได้ระบบบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวไว้ก่อน

ถึงแม้ต่อมาจะมีการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อแก้ไข ก็ไม่ได้เป็นเหตุให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ กลับมาสมบูรณ์ และมีผลใช้บังคับได้

๑.๒ คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โจทก์ กับบริษัท ตริอรรถบูรณ์ อุตสาหกรรม จำกัด จำเลยที่ ๑, นายวิบูลย์ ตริอรรถบูรณ์ จำเลยที่ ๒ นายฉัตรชัย ตริอรรถบูรณ์ จำเลยที่ ๓ ในคดีนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

คำโต้แย้งของจำเลยที่ ๓ สรุปความได้ดังนี้

จำเลยที่ ๓ ให้การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่มีคำวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวจึงส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นที่ว่า การที่รัฐออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกมาใช้บังคับขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ โดยรัฐเข้ามาแทรกแซงโดยไม่มีควมจำเป็นต่อส่วนรวมแต่ประการใด ไม่ปล่อยให้ไปเป็นไปตามกลไกตลาด และกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

๑.๓ คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โจทก์ กับบริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด จำเลยที่ ๑, นายบุญสม บุญวิสุทธิ จำเลยที่ ๒, นายพรชัย บุญวิสุทธิ จำเลยที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ จำเลยที่ ๔ คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า การจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลยทั้ง ๔ สรุปความได้ดังนี้

จำเลยทั้ง ๔ ต่อสู้ และให้การในทำนองเดียวกันว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีอำนาจในการนำทรัพย์สินหรือสินเชื่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทย - โอเวอร์ซีทรีสต์ จำกัด ออกขายทอดตลาด กล่าวคือ องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นพระราชกำหนดที่ตราขึ้นมาขัดต่อกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อพระราชกำหนดเป็นกฎหมายที่มีศักดิ์รองกว่าพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดดังกล่าวจึงใช้บังคับขัดกฎหมายที่เป็นพระราชบัญญัติไม่ได้

อีกทั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ได้ตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมาขัดต่อพระราชบัญญัติ



การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖ ยังบัญญัติไว้ว่าการใช้อำนาจองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ทั้งตามมาตรา ๒๕ ยังกล่าวว่าคุณคดีย่อมใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปรปักษ์ ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดศีลธรรมอันดีของประชาชน การที่องค์กรเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เอาทรัพย์สินหรือสินเชื่อบุคคลอื่นออกประมูลขายให้แก่บุคคลอื่นรวมทั้งโจทก์ในคดีนี้ จึงเป็นการขัดต่อกฎหมาย และขัดต่อรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ

๑.๔ คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ กับบริษัท สติงและลวดเกลียว จำกัด จำเลยที่ ๑, บริษัท พญาเม็งรายคันทริคคลับ จำกัด จำเลยที่ ๒, บริษัท ทีโด้ (ไทย) จำกัด จำเลยที่ ๓, นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล จำเลยที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล จำเลยที่ ๕ คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ สรุปความได้ดังนี้

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ได้ร้องว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้อำนาจองค์กรเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมีอำนาจยึดสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งระงับการดำเนินงาน และนำออกขายในราคาถูก เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญและกำหนดว่าการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวกระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ เป็นการยกเว้นการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ

๑.๕ คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ กับนางเอรีน รักตะกนิษฐ จำเลยที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

คำร้องของจำเลยทั้งสอง สรุปความได้ดังนี้

จำเลยทั้งสองให้การต่อสู้ว่าการออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ ที่บัญญัติว่า “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” และมาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้.....” และมาตรา ๕๐ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม.....” พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในด้านการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

๑.๖ คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปปีตอล โจทก์ กับบริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด จำเลยที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลยทั้งสอง สรุปความได้ดังนี้

จำเลยทั้งสองต่อสู้ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้กระทำการขายสินทรัพย์ต่างๆ ดังกล่าว จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งการที่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ รับรองไว้ในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐

แต่ปรากฏว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดนี้ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพ ไว้แต่อย่างใด ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ

อย่างไรก็ตามแม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ระบุไว้ในมาตรา ๓ ของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพิ่มมาตรา ๒ ทวิ ขึ้นมา เพื่อระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดไว้ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งขัดรัฐธรรมนูญอยู่ตั้งแต่ต้น กลับมามีผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด

๑.๗ คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมไทยวิสตาร์เคอริง โจทก์ กับนายพินิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘

คำร้องของจำเลย สรุปความได้ดังนี้

นายพินิจ จันทวสุ จำเลย ได้ให้การต่อสู้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่โจทก์อ้างนั้น เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอันขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ เนื่องจากตามพระราชกำหนดดังกล่าวให้อำนาจเฉพาะองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่มีสิทธินำสินทรัพย์หรือสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงิน ที่ถูกกระทรวงการคลังสั่งปิดกิจการ ออกจำหน่ายให้เฉพาะกลุ่มเข้าประมูลซื้อ อันมีความมุ่งหมายให้ใช้บังคับกรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อีกทั้งการออกพระราชกำหนดดังกล่าวโดยฝ่ายบริหารก็มิได้มีความจำเป็นและเป็นกรณีเร่งด่วนแต่อย่างใด ดังนั้น จึงมิได้เป็นไปตามเฉพาะการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น (ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕)

๑.๘ คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ กับนางรัชณี ซอโสตถิกุล จำเลยที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสตถิกุล จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

คำร้องของจำเลยทั้งสอง สรุปความได้ ดังนี้

จำเลยทั้งสองให้การต่อสู้ว่า อำนาจขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรี ซึ่งต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ

๒. ศาลแพ่ง ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง ดังนี้

คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ระหว่าง กองทุนรวมเกมมาแคปปีตอล โจทก์ กับนายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลย สรุปความได้ ดังนี้

นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย ได้ให้การต่อสู้ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายจำกัดสิทธิของบุคคลในทางทรัพย์สิน เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ พระราชกำหนดดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป หากแต่มุ่งหมายให้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งโดยเฉพาะ โดยผู้ที่กฎหมายฉบับดังกล่าวข้างต้นบังคับก็เฉพาะสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการ และลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการเท่านั้น จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ วรรคสอง

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ให้ทำการโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของสถาบันการเงินที่ถูกระงับกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นได้ โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนสิทธิไปยังลูกหนี้ ให้ใช้ได้เฉพาะสถาบันการเงิน เท่านั้น แต่โจทก์ คือ กองทุนรวมเกมม้าแคปปีดอลเป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม โจทก์จึงไม่ได้รับความคุ้มครองจากพระราชกำหนดดังกล่าว

๓. ศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง ดังนี้

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ ระหว่าง กองทุนรวมเกมม้าแคปปีดอล โจทก์ กับนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล จำเลยที่ ๑, นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล จำเลยที่ ๒ คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องของจำเลยที่ ๑ สรุปความได้ ดังนี้

จำเลยที่ ๑ ให้การต่อสู้ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้ขายมูลหนี้ดังกล่าวได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงเป็นอันบังคับใช้ไม่ได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ ทั้งสองฉบับเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลและเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ แต่ปรากฏว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ ที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพไว้ แต่อย่างใด

ดังนั้น พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงตราขึ้นโดยขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

แม้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒ ทวิ ขึ้นเพิ่มเติม ก็มิได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ กลับมีผลใช้บังคับได้แต่อย่างใด

#### การพิจารณาคำร้อง

คำร้องทั้งสิบที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปได้ว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสิทธิทรัพย์สินเชือธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และเมื่อครบกำหนดการชำระหนี้แล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยทั้งสิบคำร้องให้การโต้แย้งและขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยทุกคำร้องไม่ได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดดังกล่าวเลย แต่ในคำร้องทั้งสิบนั้น มี ๕ คำร้องระบุว่าพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ กัน คือ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๘๗ ส่วนอีกหนึ่งคำร้องไม่ได้ระบุมาตราใดๆ ของรัฐธรรมนูญ

#### ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเบื้องต้น

โดยที่คำร้องทั้งสิบคำร้องนี้ มิได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดให้ชัดเจน อันขัดกับแนวทางที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้ โดยเฉพาะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มีถึง ๔๔ มาตรา และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีอีก ๖ มาตรา มีสาระเนื้อหาหลายหมวดหลายส่วน เมื่อไม่ได้ระบุมาตราให้ชัดเจนหรือมีข้อความ

ที่ระบุเป็นนัยหรือแนวทางให้ศาลรัฐธรรมนูญสามารถจับทิศทางของการร้องเรียนว่าบทบัญญัติใด  
ในพระราชกำหนด ฯ ทั้งสองฉบับนี้ จะขัดกับรัฐธรรมนูญได้อย่างไรบ้าง จึงต้องนับว่าเป็นการฟ้อง  
คลุมเครือไม่สามารถจะพิจารณาวินิจฉัยได้

#### คำวินิจฉัย

เมื่อปรากฏว่าคำร้องทั้งสิบคำร้อง เป็นคำร้องที่คลุมเครือไม่มีสาระที่จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณา  
ตามมาตรา ๒๖๔ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงวินิจฉัยให้ยกฟ้อง ส่วนประเด็น  
ที่ว่าพระราชกำหนด ฯ นี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญโดยไม่ระบุมাত্রาก็ดี หรือโดยระบุมাত্রาต่าง ๆ  
ที่อ้างมาก็ดี จึงไม่ต้องพิจารณา

ศาสตราจารย์ ดร.อมร รักษาสัตย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

## คำวินิจฉัยของ นายอรรถ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

## เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ คดีทั้งสิบสำนวนนี้มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมสำนวนเข้าด้วยกัน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า

คำร้องที่ ๑ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ เป็นโจทก์ฟ้องนางกัลยาณี วรรณสมบัติ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดกั๊กยืม และจำนอง ตามคดีหมายเลขดำที่ ข. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ จำเลยให้การแก้คดีและโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องที่ ๒ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องนายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณ์ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญาตัวสัญญาใช้เงิน และค้ำประกัน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ จำเลยให้การแก้คดีและโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

คำร้องที่ ๓ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๘๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ เป็นจำเลยที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ เป็นจำเลยที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ เป็นจำเลยที่ ๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดกั๊กยืมและค้ำประกัน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ จำเลยทั้งสี่ให้การแก้คดีและโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

คำร้องที่ ๔ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคคลับ จำกัด เป็นจำเลยที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด เป็นจำเลยที่ ๓ นายสมบุรณ์ สุริยบุรพกุล เป็นจำเลยที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล เป็นจำเลยที่ ๕ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดสัญญากู้ยืมเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน จำนอง ค้ำประกัน และเรียกค่าเสียหาย ตามคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่ ๕ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ เป็นโจทก์ฟ้อง นางเอริน รักตะกนิษฐ เป็นจำเลยที่ ๑ นายกิตติชัย รักตะกนิษฐ เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน บังคับ จำนอง และโอนสิทธิเรียกร้อง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๖๕๕/๒๕๕๔ จำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

คำร้องที่ ๖ กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด เป็นจำเลยที่ ๑ นายบัญชา ตั้งวรารัตน์ เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดโอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา ตัวเงิน และค้ำประกัน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ จำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องที่ ๗ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ เป็นโจทก์ฟ้องนายพินิจ จันทวสุ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดสัญญาขายลดตัวเงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ จำเลยได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

คำร้องที่ ๘ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาถ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้องนางรัชนี ชอโศตติกุล เป็นจำเลยที่ ๑ นายเกริกชัย ชอโศตติกุล เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้หรือฐานความผิดสัญญา ตัวเงิน ค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ จำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

คำร้องที่ ๙ กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายมนตรี เอกรินทรากุล เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่ง ขอให้หรือฐานความผิดโอนสิทธิเรียกร้อง สัญญาเงินวงเงินสินเชื่อ ขายลดตัวสัญญาใช้เงิน และบังคับ จำนอง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ จำเลยได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕



คำร้องที่ ๑๐ กองทุนรวมเกมมาแคปปีตอล เป็นโจทก์ฟ้องนางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล เป็นจำเลย ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล เป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ขอให้หรือฐานความผิด โอนสิทธิเรียกร้อง ผิดสัญญา คู่ ผิดสัญญา คำประกัน ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ จำเลยที่ ๑ ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ที่ว่า เมื่อมีข้อโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรอการพิจารณาคดีไว้ก่อน แล้วส่งเรื่องมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัย ศาลยุติธรรมทั้งสามศาลดังกล่าวจึงส่งข้อโต้แย้งของผู้ร้องทั้งสิบคำร้องมาให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัย

มีปัญหาว่า จะรับคำร้องทั้งสิบคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใด ของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

มาตรา ๒๖๔ บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาล เห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่ มี คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้โดยคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของ ศาลอันถึงที่สุดแล้ว”

พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ที่บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้ บังคับมิได้” และมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเอง หรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่ มี คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้ว คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” นั้น หมายถึง ข้อความที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ จะต้องระบุให้ชัดเจนว่า ข้อความของกฎหมายซึ่งบัญญัติไว้ในมาตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด กรณีตามคำร้อง ได้ความว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อ สิทธิทรัพย์สินเชือธุรกิจ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับ การดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลย จากองค์การ เพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของ บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจาก บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้ จำเลยให้การและโต้แย้งแต่เพียงว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ปรส. ขายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยไม่ระบุให้ชัดเจนว่า พระราชกำหนด ฯ ดังกล่าว ข้อความซึ่งบัญญัติไว้ในมาตราใด ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญอันต้องด้วยมาตรา ๖ คำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าว ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงไม่รับคำร้องทั้งสิบคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายอูระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ